

PROGRAM

KINEMATOGRAFOV
ZA SEPTEMBER

Datum	Kinematograf	Naslov in kratka vsebina filma
Č 1. 9.	Grosuplje	Ameriška barvna melodrama
P 2. 9.	Ivan. gorica	PLAVA LAGUNA
S 3. 9.	Grosuplje	
N 4. 9.	Podtabor	
N 4. 9.	Dobrepolje	
P 2. 9.	Dobrepolje	Ameriška kriminalna
N 4. 9.	Grosuplje	POLICAJ IZ BRONXA
	Ivan. gorica	
Č 8. 9.	Grosuplje	Italijanska erotična komedija
P 9. 9.	Dobrepolje	RAJ ZA KAMIONARJE
N 11. 9.	Ivan. gorica	
S 10. 9.	Dobrepolje	Ameriška grozljivka
N 11. 9.	Grosuplje	PLAZ
P 9. 9.	Ivan. gorica	Angleški mitološki spektakel
S 10. 9.	Grosuplje	BORBA TITANOV
N 11. 9.	Podtabor	
N 11. 9.	Dobrepolje	
Č 15. 9.	Grosuplje	Slovenska erotična drama
P 16. 9.	Dobrepolje	MAŠKARADA
N 18. 9.	Ivan. gorica	
P 16. 9.	Ivan. gorica	Slovenska komedija
S 17. 9.	Grosuplje	RDEČI BOOGIE ALI KAJ TI JE
N 18. 9.	Podtabor	DEKLICA
N 18. 9.	Dobrepolje	
Č 15. 9.	Ivan. gorica	Slovenska drama
S 17. 9.	Dobrepolje	RAZSEJENA OSEBA
N 18. 9.	Grosuplje	
Č 22. 9.	Grosuplje	Hong-Kong karate film
P 23. 9.	Ivan. gorica	ZMAJ PROTI TIHOTAPCEM MAMIL
S 24. 9.	Grosuplje	
N 25. 9.	Podtabor	
N 25. 9.	Dobrepolje	
P 23. 9.	Dobrepolje	Ameriška komedija
N 25. 9.	Grosuplje	PRISMUKNjeni ZAPORNIKI
	Ivan. gorica	
Č 29. 9.	Grosuplje	Angleški pustolovski film
P 30. 9.	Ivan. gorica	NAPAD NA PLOŠČAD JENIFER
S 1. 10.	Grosuplje	
N 2. 10.	Podtabor	
N 2. 10.	Dobrepolje	
P 30. 9.	Dobrepolje	Zah. nemška grozljivka
N 2. 10.	Grosuplje	LADY DRAKULA
	Ivan. gorica	

Otrokom do 15. let ne dovolimo ogleda filmov: Raj za kamionarje in Maškarada. Cene za slovenske filme so po 40,- in 50,- din.

VRANIČNI PRISAD V ZOOLOŠKEM
VRTU V LJUBLJANI.

Nevarna kužna bolezen

Kljub temu, da so naši občani že bili seznanjeni s pojavom zelo nevarne nalezljive bolezni živali in ljudi, vraničnim prisadom, ki se je pojavila v kamniški občini in v ljubljanskem Zoološkem vrtu, dajemo o tem kratko informacijo. S tem želimo ponovno opozoriti občane in še posebej posestnike živali, da se kljub dobri epizootiološki situaciji ne smemo uspraviti. Veliko vrst povzročiteljev kužnih bolezni in njihove različne lastnosti nas opozarjajo, da moramo biti v primeru obolenja živali zelo previdni. Tipični primer trdovratnega povzročitelja je bacil vraničnega prisada, ki se v neugodnih razmerah obda z ovojnico in se spremeni v sporo, ki obdrži sposobnost infekcije tudi več desetletij. Prav zadnji primer vraničnega prisada, ki se je pojavil v vasi Klanec pri Komendi v občini Kamnik, dokazuje trdoživost povzročitelja Bacillus anthracis, saj te bolezni v tem naselju niso registrirali v preteklih 50 letih.

Z mesom priklane krave se je bolezen prenesla tudi v Zoološki vrt Ljubljana in so jo ugotovili pri pumi, ki je poginila preko noči. Pumo so poslali na preiskavo, da bi ugotovili vzrok pogina in sicer na Inštitut za patološko morfologijo VTOZD za veterinarstvo biotehniške fakultete v Ljubljani, s katerim sodeluje Veterinarski zavod Krim Grosuplje in ima sklenjen sporazum o ugotavljanju vzrokov pogina. Pri mikrobiološki preiskavi materiala na Inštitutu za mikrobiologijo VTOZD za veterinarstvo je bil 6. 5. 1983 povzročitelj vraničnega prisada izoliran.

O ugotovitvi kužne bolezni je bila takoj obveščena veterinarska inšpekcija Uprave inšpekcijskih služb mesta Ljubljana, republiška veterinarska uprava, sanitarna inšpekcija in Zavod za socialno medicino in higieno Ljubljana.

Takoj so bili izvedeni naslednji ukrepi:

- prepovedan dostop obiskovalcem v zoološkem vrtu
 - opravljena je bila dezinfekcija prostorov, kjer je žival poginila, opreme, naprav in pribora, ki je bil v stiku z živaljo, ki je poginila, odpadki pa so bili neškodljivo uničeni.
 - zdravljenje vseh obolelih in sumljivih živali z antibiotiki
 - prepovedana je bila uporaba sumljive živalske hrane. Opravljena je bila sterilizacija hrane v kafiliji v Zalogu, očiščena in razkužena tudi hladilnica.
 - opravljena je bila dezinfekcija poti v zoološkem vrtu.
 - preventivno so bile vakcinirane vse živali, ki so dovzetne za vranični prisad
 - opravljeno je bilo epizootiološko poizvedovanje o izvoru bolezni
- Veterinar veterinarskega zavoda Krim Grosuplje, ki je zadolžen za zdravstveno varstvo živali v ljubljanskem zoološkem vrtu, je nenehno spremljal zdravstveno stanje živali. Novih primerov bolezni ni bilo. Opravljena je bila še zaključna dezinfekcija. Zaradi navedenega je vet. inšpekcija 20. 5. 1983 ukinila zaporo zoološkega vrta, ki je spet lahko sprejel obiskovalce.

Vsi ukrepi za izkoreninjenje bolezni so bili tudi v žarišču bolezni. Iz navedenega primera je jasno razvidno, da samo pripravljena in kadrovska močna služba lahko hitro in učinkovito deluje pri zatiranju in preprečevanju kužnih bolezni.

mag. Bunc Cvetko

MALI OGLAS

SOBO s souporabo sanitarij išče učiteljica grosupeljske šole. Ponudbe na uredništvo Naše skupnosti, Kolodvorska 2, pod šifro „Čim prej“.

POD INŠPEKTORJEVIM
DROBNOGLEDOM

Sanitarci poročajo o poletju

ZADNJA NOVICA
PRAZNIK

10. septembra 1983 bo praznovala svoj krajevni praznik KS Šmarje-Sap. Letošnje praznovanje so kraji združili skupaj z borci 8. SNOUB »Frana Levstika«, ki praznujejo 40-letnico ustanovitve brigade ter 40-letnico prve osvoboditve kraja in celotne grosupeljske občine.

9. septembra ob 20. uri bo predstava, posvečena 40-letnici nove Jugoslavije »Partizanski mitinge«, v izvedbi Prešernovega gledališča iz Kranja.

10. septembra bo ob 9. uri otvoritev razstave fotografij Levstikove brigade in borcev — krajanov Šmarja-Sap ter ročnih del krajanov v osnovni šoli.

Ob 14. uri pa bo slavnostna prireditev s kulturnim programom, nato tovariško srečanje občanov in mladine z borci Levstikove brigade.

Septembra, oktobra in novembra 1943 je Levstikova brigada prevzela obrambno črto proti Ljubljani, prebivajoč s svojimi enotami v Šmarju, Sapu, na Cikavi, Malem in Velikem vrhu, Razdrtem, v Škofiji, na Lisičjem, Orlah, Dolem, Rebr, Laniščah, v Zalogu, na Igu in v Lipoglavu, v prvi polovici novembra pa tudi v vaseh pod Mokrcem in Krimom. V tistih nepozabnih dneh so vaščani naštetih krajev uživali prvo osvoboditev izpod okupatorja in ustvarili na stotine tovariških prijateljskih in srečnih vezi z borci Levstikove brigade.

Spomin na bivanje Levstikove brigade na našem področju med NOB ter obletnico prve osvoboditve občine počastimo s svojo prisotnostjo v Šmarju-Sap!

Poletje je pač idealno za razvoj bakterij. Zato imajo sanitarni inšpektorji več kot dovolj dela. Dva bazena v občini ležita ob tranzitni cesti Ljubljana—Zagreb, trgovine pa tudi nimajo (ob tem, da jih je malo) prav idealnih pogojev za shranjevanje živil.

Občinski sanitarni inšpektor Miloš Genorio je nekajkrat pregledal vodo v bazenu pri grosupeljskem motelu in pri kampu v Višnji gori. Vzorci iz bazena, ki ga ima v upravljanju KS Višnja gora so pokazali po analizah, da je kopalna voda higienko neoporečna glede bakterij. Kott je inšpektor povedal, je tudi uredjenost okolice precej boljša kot pretekla leta. Bistveno je na to vplivala ureditev bližnjega potoka Višnjica.

Bakteriološka slika vode bazena pri motelu v Grosupljem pa je pri prvem pregledu pokazala, da so v vodi prisotne bakterije, ki ne sodijo v to vodo. Po inšpektorjevem mnenju je vzrok za to obremenjenost kopališča v minulih vročih dneh. Krivi so predvsem kopalci, ki se pred vstopom v bazen niso tuširali. Z boljše disciplino kopalcev in določenimi ukrepi sanitarne inšpekcije pa je že naslednja analiza pokazala, da voda ustreza smernicam za ocenjevanje bazenskih kopalnih vod. Torej je bilo potrebno le nekaj več reda in naši bazeni so postali primerni za kopanje.

Občani so se že navadili (tudi v Grosupljem) klicati inšpekcijo. Tako so pred dnevi klicali iz DVZ Ponikve, kjer so menili, da ima TRIMVIT nenavaden okus. Analiza je pokazala, da so se zmotili in, da je bilo vse brez pomb. Inšpektorji pa pripominjajo, da je prav, da občani kličejo takoj, ko niso prepričani v neoporečnost živil.

To dokazuje tudi naslednji grosupeljski primer, ko se je občan pred kratkim pritožil, da je dobil zaboj pasteriziranega sadnega soka borovnic in grozdja (izdelovalec je Presad), ki ni primeren za uživanje. Inšpektor je vzel vzorce in analiza je pokazala, da je pijača higienko oporečna in kot taka neprimerna za prehrano. Seveda bo tej ugotovitvi pristojnega zavoda sledila tudi ovadba javnemu tožilstvu zoper proizvajalca.

Dela sanitarnim inšpektorjem te vroče dni ne zmanjka. Tako te dni v Grosupljem preverjajo sladoled, analize pa bodo kmalu znane.

I.B.

IN MEMORIAM

Anton Puš — Tonček

Iztekla se je življenjska pot Antonu Pušu, partizanu Tončku.

Iztekla se je dosti prežgodaj, saj bi šele jeseni dopolnil 58 let. Prav zato je njegova smrt bolj boleča zarezala v naša srca in naša čustva. Tončku ni bilo dano izživeti svojega življenja v polnem obsegu. Zlomila ga je težka bolezen, kateri je dolgo časa kljuboval, tako da smo že upali, da bosta zdravljenje in njegova trdna volja dosegla svoj cilj. Toda, bilo je le upanje.

Po besedah pesnika je človeško življenje dajanje in sprejemanje. Je boj, je strah, je solza in smeh, je topel kruh, ki ga zavžiješ, bistra voda, ki jo izpiješ, pot, ko jo prehodiš, misel, ki se ti utrne...

Vsebinsko je bilo Tončkovo življenje izredno bogato — vsako obdobje na svoj način. Najtežje, hkrati pa najlepše poglavje v njegovi življenjski knjigi je tisto poglavje, ki govori o revoluciji. To je bil čas Tončkovega življenjskega šolanja in zorenja, to je bil čas, ki je opredelil njegovo nadaljnjo življenjsko pot. Revoluciji se je zapisal na samem začetku, ko so mnogi starejši omahovali in čakali, kako se bodo dogodki razvijali.

V partizanske enote je stopil že 1941. leta, star komaj 16 let in je bil v tistem času gotovo eden najmlajših partizanov v Sloveniji. Bil je borec legendarne II. grupe odredov, nato borec Cankarjeve brigade od ustanovitve do ranitve v januarju 1944. V vseh pomembnih akcijah teh enot je bil Tonček v prvih vrstah — kot borec, puškomitraljezec, komandir voda, namestnik komandirja čete, komandir čete.

Hrabrost, združena s sposobnostjo je v partizanih nekaj veljala. Tonček je združeval eno in drugo in ni čudno da je že z 18. leti vodil četo ter dozoreval v perspektivnega komandanta bataljona in je njegovo napredovanje bilo le vprašanje časa. Tega pa Tonček ni dočkal. V boju pri Ribnici je bil januarja 1944 ranjen v nogo. Rana ni izgledala usodna in brigada ga je pospremila v bolnico z željo in upanjem, da se bo kmalu vrnil. To je bila tudi Tončkova želja.

Med prevozom in prenosom v bolnico, ki je trajalo dalj časa, je prišlo do usodne zastupitve. Bil sem med ranjenci, zraven Tončka, ko je zdravnik ugotovil zastupitev in mu s težkim srcem sporočil, da bo treba nogo odrezati in to takoj, da ne bo prepozno. Očitno šokiran je Tonček najprej onemel, nato pa se je odločil upri amputaciji, češ da gre rajši z nogo v zemljo, kot da živi brez nje. Sledilo je prepričevanje, pri čemer so imeli največ uspeha prav tovariši, ki jih je taka usoda že doletela. Tonček pa ne bi bil Tonček, če ne bi enako odločnost in voljo pokazal tudi v drugi smeri. Nekaj tednov po amputaciji je že plesal po eni nogi in na ta način vzpodbujal druge ranjence v bolnici.

Tonček ni užival ugleda med borci samo zaradi svoje hrabrosti in sposobnosti. Simpatije je osvajal s svojim celotnim obnašanjem. V urah počitka, na pohodu ali na mitingu je rad zapel in zaplesal, vseč mu je bila harmonika, vseč mu je bilo vse, kar je borci spravljalo v dobro voljo. Za dobro voljo je znal poskrbeti sam s prirojenim smislom za šalo in z nalezljivim smehom. Pri Tončku in okrog Tončka ni bilo dolgočasje, malodušja niti slabe volje. Tak je bil v brigadi, tak je bil v bolnici, kjer so ranjenci še bolj potrebovali spodbudnih besed in vedrega razpoloženja.

V času revolucije se je koval Tončkov značaj. Čeprav mlad, je v teh letih postal zrel mož, ki ve kaj hoče, zmora in mora. Tonček je revoluciji veliko dal. Bil je ponosen na njene pridobitve, hkrati pa zelo občutljiv do poskusov omalovaženja ali razvrednotenja teh pridobitev.

Imel je izreden posluš in občutek, kaj je prav in kaj ni prav. Za pravico se je znal zavzeti, krivici se je znal upreti. Oster kot brič, brez dlake na jeziku, je vsakemu v obraz povedal kar je mislil, neoziraje se na zamero gor ali dol.

Kot tak bo Tonček ostal v spominu soborcev in prijateljev. Ko se v imenu Cankarjeve brigade poslavljamo od njega, izrekam globoko sožalje njegovi družini, ki je izgubila plemenitega moža in očeta.

Tebi Tonček, pa še zadnjič hvala za vse kar si dal in storil v korist skupnosti in posameznikov.

Naj Ti bo lahka slovenska zemlja, ki si jo nad vse ljubil, po kateri si nešteto krat jurišal proti sovražniku, ki jo je hotel pokoriti, za katero si žrtvoval del svojega telesa, bil pa si pripravljen žrtvovati tudi življenje.

naša skupnost

Izdaja: občinska konferenca SZDL Grosuplje, Kolodvorska 2, telefon: 771-088. Ureja uredniški odbor. Glavni urednik: Vinko Blatnik (telefon: 771-088), odgovorni urednik: Ivo Brodič (telefon: 323-841). Priprava za tisk: Dnevnik-IBM, tisk: Tiskarna ljudska pravica, Ljubljana. Redakcija zaključena: 31. 8. 1983 Izhaja enkrat mesečno. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Uradnih dopisov ne lektoriramo. Naklada: 5.000 izvodov.

Po mnenju republiškega komiteja za informiranje SRS št. 421-1/72 šteje glasilo med proizvode, za katere se ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.